

RAFAEL PALMERO RAMOS

BISBE D'ORIOLA-ALACANT

CARTA ALS TURISTES I ESTIUEJANTS

DÉU BENEÍ EL DESCANS I EL SANTIFICÀ

Benvinguts, estimats estiuejants al vostre lloc de repòs i d'assossec, a la vostra casa, que és la Diòcesi d'Oriola-Alacant. Vos transmet com a Bisbe una cordial salutació personal i de part dels cristians i grups que formem aquesta família. Tots vos desitgem un profitós descans i una feliç estança entre nosaltres.

Mils d'anys abans que el Còdig Ètic Mundial per al Turisme proclamara que ***El dret al turisme per a tots deu entendre's com a conseqüència del dret al descans i a l'oci, i en particular a la limitació raonable de la duració del treball...*** (A.7, p.2), el llibre del Gènesi presentava Déu reivindicant aquest principi per a tota la humanitat i el posa a Ell mateix com exemple a imitar. ***I Déu beneí el seté dia i el consagrà perquè en ell descansà de tota l'obra que Déu havia fet quan creà*** (Gn.2.3).

Aquesta cessació divina apareix relacionada també amb el preceptiu descans de dissabte. Dia festiu i d'oci, que després de la resurrecció del Senyor, ***El primer dia de la setmana*** (Lc. 24,1), els cristians traslladaren al Diumenge. En la llei sabàtica se'ns revela l'aspecte humanitari del descans; és el repòs que permet cobrar alé (Ex. 23, 12). Però la Bíblia li donà també un altre sentit. Pel seu treball, l'home imita Déu creador i pel seu cessament imita el repòs sagrat de Déu. (Ex. 31, 13). Descansar unit a Déu és signe de santificació: ***Guardareu els meus dissabtes perquè el dissabte és un senyal entre jo i vosaltres, de generació en generació, perquè sabeu que jo sóc el senyor que vos santifica.*** (Ex. 31, 13)

La salvació que Déu regala a l'home durant el seu descans, xoca amb la mentalitat secularista actual que impregna la nostra cultura i els costums; i que inexorablement incideix en una concepció laïcista i hedonista en el desenvolupament turístic i les vacances, convertint-les, per a alguns, en un període de permissibilitat moral, amb total indiferència religiosa i, en ocasions per a alguns en llicències oci banal.

Al contrari, el descans i les vacances han de referir-se sempre a Déu i a la humanització de la persona. I l'Església té molt a aportar a les concepcions culturals i ideològiques del moment. ***També en el camp cultural –assenyala Benet XVI- el cristianisme ha d'oferir a tots la força de renovació i d'elevació més poderosa, és a dir, l'amor de Déu que es fa amor humà.*** (Discurs al P.C. de la Cultura, 15-6-2007).

En aquesta línia, permeteu-me algunes suggerències que poden ajudar-nos aquest estiu: respecte la natura i descobreix a la platja, a la muntanya, al camp... la presència de Déu. ***La via pulchritudinis, el camí de la bellesa, és “una senda privilegiada i fascinant per a apropar-se al misteri de Déu”***, diu el Papa (A. general, 18-11-2009).

El teu testimoni i exemple, el de cadascú, davant dels altres, són importants. No t'averگویisques de ser cristià, manifesta la teua fe. També durant les vacances Déu segueix parlant. Acudeix a l'Eucaristia dominical el dissabte a la vesprada o al llarg del diumenge. Aprofita la presència dels sacerdots per a realitzar una bona confessió sacramental... Molts així ho fan.

Descansa en família. Dialoga, juga, gaudeix amb els teus sense presses. Prega també en família. Cultiva l'amistat. És una bona ocasió per a compartir. Recorda que altres treballen perquè tu tingues vacances. També ells tenen els seus drets. Respecta'ls. Descansa i deixa que els altres descansin... I comparteix d'alguna manera perquè la caritat tampoc fa vacances.

Que aquest estiu siga per a tots un període de maduració. Déu és Senyor de tot i de tots. D'Ell prové “el temps” i el que amb ell ens regala. Aprofitem-lo bé.

Que la nostra Mare la Verge Maria vos protegisca i acompanye. A Ella vos encomane amb sincer afecte.

Rafael Palmero Ramos
Bisbe d'Oriola-Alacant

Alacant, 1 de juny de 2012